

AVRUPALI İÇİN ÇARPIŞACAK ASKER ARANIYOR

Aydınlık Gazetesi, 3 Nisan 2011

Yıldırım Koç

Libya'ya yönelik emperyalist saldırıda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılması çabası, günümüzden 500 yıl önce yazılmış ve günümüzde birçok kişi tarafından sevilerek okunan bir kitabı aklıma getirdi: Thomas More'un Utopia'sı. Bu kitap genellikle olumlu özellikleriyle bilinir ve anılır. Halbuki bu kitabın bir de kapitalist Avrupalının pis ve hatta iğrenç bir yanını gösteren boyutu vardır. Kapitalizm Avrupalı'nın kişiliğini öylesine çarpıtmıştır ki, Utopia'da eşitlikçi bir toplum isteyen Thomas More bile, bunu başka kesimlerin sömürüsü ve kullanılması temelinde tasarlamaktadır.

Thomas More, insanlığın düşün yaşamında özel bir yeri olan bir kişidir. 1478 yılında Londra'da doğan Thomas More, olağanüstü entelektüel ve siyasal yeteneklerine karşın sade ve dengeli bir yaşam sürdü. Son derece dürüsttü, inançlarına bağlıydı. 1523 yılında İngiliz Avam Kamarasında meclis başkanlığı görevine getirildi. 1529 yılında başbakanlığa eşit bir göreve atandı, Lordlar Kamarasının toplantılarına başkanlık yaptı. Kral Sekizinci Henri Katolik Kilisesinden ayrılıp İngiliz Kilisesini kurunca, Thomas More mezhep değiştirmeyi reddetti. Onbeş ay hapislikten sonra, 6 Temmuz 1535'te başı kesilerek idam edildi. Thomas More'u ölümsüz kılsana, Utopia ("hiçbir yerde") kitabıdır. 1516 yılında yayımlanan Utopia, insanlığın aradığı huzur, mutluluk, eşitlik, özgürlük, refah ülkesidir.

Ancak Utopia aynı zamanda köleler ve kullanılan yabancılar ülkesidir.

Utopia'da pis ve tehlikeli işler Utopia'lılar tarafından değil, köleler ve yabancılar tarafından gerçekleştirilir.

Kitabın Sabahattin Eyuboğlu, Mina Urgan ve Vedat Günyol tarafından yapılan çevirisinden bazı bölümler aşağıda sunulmaktadır:

"Bu pazarlara bitişik, bir de yiyecek pazarları vardır. Orada her çeşit sebze, meyve, ekmek, balık ve her türlü et bulunur. Çarşıya getirilmeden önce, şehrin dışındaki akar sulara, bunların bütün kiri pisliği iyice yıkanıp temizlenir. Sonra Utopialıların köleleri bunları keserek, bir kere daha yıkayıp temizlerler. Utopialılar, özgür yurttaşlarına hayvan kestirmezler. Çünkü hayvan öldüre öldüre, insan huyunun en tatlı yönü olan acıma duygusunun, yavaş yavaş körleşip yok olacağını düşünürler."¹

"Utopialılar avı özgür insanlara yasak etmişler, onlara yaraşır görmedikleri bu işi sadece kasaplara bırakmışlardır ve kasaplık da yalnız kölelerin işidir."²

Utopialılar savaşmazlar, parayla tuttıkları yabancıları savaşırırlar. Utopia'nın konuya ilişkin bölümleri de aşağıda sunulmaktadır:

"Savaş oldu mu, bütün paralarını bir araya toplayıp, beklenmedik tehlikelere sıkıntılara karşı bir kalkan gibi kullanırlar. Tuttukları yabancı askerlere bu paraları bol bol verirler. Çünkü, Utopialılar kendi yurttaşından çok yabancıları ölüm tehlikesine atar."³

"Bir çok uluslar onlara borçlanmışlardır. Bu paranın bir kısmıyla her memleketten, özellikle Zapotele'lerden asker tutarlar ve onları savaşa sürerler... Bu ulus Utopialılar için bütün dünya ile savaşır. Çünkü, hiç bir yerde Utopialılar kadar para veren olmaz. İyi insanları iyi işlerde kullanan Utopialılar, bu aşağılık kişileri kötü işlere koşup harcarlar. Zapotele'lere ihtiyaçları olunca, onları parlak umutlar vererek en belalı işlere sürerler; çoğu ölür gider ve hiç bir zaman ödüllerini almaya gelemezler. Bir daha sefere tehlikelere atılmayı göze alsınlar diye sağ kalanlara verdikleri sözü tutarlar... Utopialılar bu kiralık askerleri sürü ile ölmesinden hiç kaygulanmazlar. Çünkü, dünyayı bu lânetli, bu haydut soyundan kurtaracakları gün, bütün insanlığa hayırlı bir iş görmüş olacaklarına inanırlar."⁴

İngiltere'de 16. yüzyılda kapitalist üretim biçimi hakimdi. Kapitalist toplumun ütopyası bile iğrenç bir sömürü ve kullanma anlayışı üzerine inşa edilmişti.

Emperyalistlerin Libya'ya saldırısında acaba Utopia'daki Zapotele'ler bizim TSK mı?

¹ More, T., Utopia, Çan Yay., İstanbul, 1964, s.108-9.

² More, T., a.g.k., 1964, s.127.

³ More, T., a.g.k., 1964, s.115.

⁴ More, T., a.g.k., 1964, s.149-150.